

Sygn. akt II CSK 267/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z wniosku J. P.

przy uczestnictwie K. S., S. N., Ł. N., J. Z., A. P. i J. N.

o zniesienie współwłasności i dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt VII Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
oddala wniosek uczestnika K.S. o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania – nie występuje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości. Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.).

Skarżąca w sposób ogólny odwołała się do wymienionej wyżej przesłanki, podnosząc, że istnieje potrzeba wykładni art. 206 w zw. z art. 224 § 2 i art. 225 k.c., nie przedstawiła natomiast pogłębionego jurydycznie uzasadnienia mającego przekonać, iż występują okoliczności uzasadniające przyjęcia skargi do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego został oddalony ze względu na złożenie odpowiedzi na skargę kasacyjną po upływie ustawowego terminu.

aw

jw